

ויאלו קשרים פרק חמישה עשר שבת קיגן:

מסורת הש"ס

בצ'קן קאנטן (ב' כרך) ובקון קאנטן (ב' כרך) מילויים טרי נירין לאוון טען
הונגה וומר מכי פקיעת ווגנלו אהם נירן
אך. למקס זאטלמאן כלה סס: יעדר.
מי ענער מסוס מעשות דיליךן יונשיין נירן
פקיעת נסח יומר מלהמֶה פקיעת
צעיניות מהן: קודוטונג זיך זטפער.
סוחותש מיין און קידזונ גללי זאטהוין
מסו היליגו אונטמא. מיליזין גלענ'ז. מי
גונו זא מסוס אונזקון קומינס זאטהוין
רטופון לו: לא: קסיאו מלכא. מינץ
לעט' בולין: מזאר קאנטן זאטהוין זא

ת הב"ח

(6) כי בא דינען זיין גוֹר נָס מְזֻבָּה
חַלְלֵל קְרִיקֶת וּרְמַטִּסָּה: קוֹדוֹם לֵוָה
פְּהָלָה. נְקַלְנוּ הַפְּהָלָה גַּדְלָה וְגַדְלָה
כְּמַעַן וּגְנוּנָה גַּלְגָּלָה וּמְמַתָּן.
וְכִי עֲרוּמָה רִימָה חַלְלֵל סְמִלָּת מִיּוֹדָם
וּקְרִיעָה דְּקָמָם: וּמְרַגְּנוֹן וְכַרְדָּם
וּמְשָׁעָם. זָס כְּכָה וּלְכָה סְמִלָּת מִלָּה
וּמְשָׁעָם: גַּעַגְעָלָה וְלַבְּרָבָבָה.

מוסף ראש"

רבינו חנאל

נקיין לאלו סמל: ק"ג לר' יוחנן
הו מורה שמת בכבודו ולא נכבוד מותק
רבי יוחנן לנטמיה דרי' קרי' למולניא
מכבדותיו ר' מל' ג' שמת בכבודו מותק ר'
פומולל גדר נחמיו הו מורה שמת בכבודו
כבריפס צי' אהן כ' . ובci פירוטו
צין לר' יוחנן דין לר' ג' נוכן נזכר
הלו גלון לר' יוחנן ממתען לו' מותק
כבודו כמו מותק גרבו' לנו' מותק מהמיין
וכבודו קני' גנדיו' וס' ק' מותק
מותק זען מלפניו כמו ישלון מותק
ק' נכבודו מותק ייסך' ומותקינו' ייסך
(בר' יונתן מדריך שמת בכבודו גברון
ונבג' שמי' פושטונו' גברון
ונבג' שמי' פושטונו'

אשלא זיא דברוך של שבת כרבוך של
חול (ט) יידרבר אסור הרהור מותר בשלמא
בכלחו לחוי אלא שלא זיא הילוק של
שבת בהילוק של חול מואי זיא כי הא
דאמר רב הונא אמר רב ואמרי לה אמר ר'
אבא אמר רב הונא היה מלך בשבת
ופגע באמות הימים אם יכול להניא את גנו
ראשונה קדום שתעקר שנייה מותר ואמ
לאו אסור מתקיף לה רבא היבן לעבור
ליקפ' קמפני שהילוכא לעבר יומין
דרימותוון מאני מיא ואתי לדי' סחטה
שפער דמי אלא בדבעא מיניה ר' מר'
יע פסיעה גסה בשבת אי"ל וכי בחול מי
זה נטלה (י) אחד מהמש מאות ממאור עינוי
א דבר ששמי בעא מיניה ר' מר' ישמעאל
שבת אי"ל וכי בחול מי הורתה שאני אומו
לקה (ז) אמר ר'امي כל האוכל מעשרה של
ש��צים ורמשים והוא ודאי איזתחווי איזתחו
בן דרא ההוא נברא דאלל גנישתא ואכל
ז ומית' ורחתת וכסת ושםת שמוליך א"ר
למה נקרא שמה שגעו שכל מתי מבול
רות דאיilo געמי מצולה שכל מיטי מבול
גונון ואילו בידודה כתיב (ז) ותרד הגונן והדר
תה שמואל דאיilo על קאמר ליה (ז) שבכ
בר ה' כי שומע עבדך ואילו ברדי' כתיב
עם בפעם שמואל שמואל ואמר שמואל רב
ה' יותליך ורבא ותלקט בשדה אמר רב
באת עד שמנצאה בני ארם המהנין לילך
בב על הקוץרים למי הנערה החואת וכי דרכו
אלעדור דבר חכמה (ט) ראה בה שני שלביין
במוחניא תנא דבר צניעות ראה בה
צנעה בתפקידו עס גערותיו וכי דרכו של
ז' יוכה תבקין עס גערותיו וכי דרכו של
שלעדור כוון דהוא (ו) ותשק ערפה להחמתה ורוח
בכה (ז) ויאמר לה בועז לעת האוכל גשי
עתידה מלכות בית דור ליצאת ממקד דכתיב
ך דור ושב לפני ה' ואמר מי אכבי אידי
בכמי חזקה ותוור בימי רבינו ז' אמר מיר
שמעואל בר נחמני אמר רמו לה עתיד
בחמץ ומנו מנשה ותשב מצד הקוץרים
א בחוץ הקוץרים רמו לה שעתידה
בנט לה קלי ותאכל אמר רב אלעדור ותאכל
ו吐ור בימי חזקה ואיכא דאמרי ותאכל
ג' בימי חזקה ותוור בימי רבינו ז' אמר מיר
דור מלכא במוחניא תנא ואכל בעלום הו
עלעדיין לבא: (ז) ותחת בכורו יקד יקד בקדוק
אל בכורו ממש ר' יותן לטעמיה דר' יותן
ז' יתפתח בני אהרן (ט) מה להן שריפת נשמה וגוף
ז' קיים א"ר אהא בר אבא אמר רב יותן
מנין

תורה או השלם
ו' ימיה את כל ווילום אשר
על מני הנקראים מאורע עד
בתקופה ערך רישום ערך שף
ההשימים מוקמו בזאת ארכן
ירישוקן אך גם ואשר אותו
ברובך ברושיתן ון

אל תחרשו לאראש עד כלתו
לאכבל ולשנותו: רוח ב ג
ג חן לךם וחתכם עד
הודע לעזיריך וווקף לסת
פסלי ט ט
4 ותעדת הגן ותעשה בכל
אתה אמרת לזרעך

ו רוחה
5 ויאמר צלע לישעיהו כלך
שכבר ותני אם יקראה לך
ואומרתך דבר ה כי שמע
בגדון ותל שמו ואל שוכב
במקומו
6 ורבא כי חתונת קוריא
כפעם כפעם שמו ואל
שומאל ואל שמו ואל
דבר כי שמע עברך
7 שומאל א כי

7. והקר ונגראת תטלט כשרה אתרי החרוטים וקר מקרה חלקת השודה לבען אשר משפטה אליטלה רות ב ג
8. ויאמר בען לעזרו הגוב על החורזים למי הנערה הגאות רות ב ה
9. וילאפר בען אל רות

ללקט בשורה אחור ונמ' לא
העבורי מזה וכבה תרבקין
עם נערףין רוח ב ח
ו ותשערת קפלן ותוככעה
שדר ותשך ערפה לאמורה
ורוחת ובקעה ב ב רוח א ז

האבל שיש להם ואכללו נון
ולחוט ולבת פוך ומתהן
וחשב מכם הנקודות
ונហב ללה קל ואכל
ומשען ורשותה היה ב- ז
ו- ובאותה חלץ דוד ושב
לפי עלי ואנבר מיל אכבי
ארובי אללהם ומיל ב' כ
הבאנו עיר והלך:

שמואל ב י

13. לבן ישלח צבאותיו כי
אכאות במבצרינו רוז
ותחת כבורי קידר בקיור
אנש יושבון י פ

לעוי רשי

רב נס נאן
הרחואן וכמה שפה
שמולוחן, אמר ר' אלעוז
אל כל מלך רבנן, וכן
מיושם נני כי עבד צבאות
וישם זו אמר ר' חנינא
צריך שאלת שיאה לנו שמי^ו
עשוינו אחר וראנו ואחד
לשכנתה נב נטע שמאור
והו הונזשנה שמולוחן עליין
רבי יונה רוזה ור' רוזה, אלא
אל בירב שבח. דודוש
ר' שלאי ביבריאן באכין
בריאן ר' לילא מלכלה
יעשנישון בעשנישון לאלה
אונטיכי סבכטה גארו לה
אונטיכי אונטיכי לשונת.
זה קרא ר' יונה ביבריאן
שרקמת שפה ור' קירב
וירקמת שפה ור' קירב.